

Łódź 04.09.2024 r.

Prof. dr hab. med. Waldemar Różański

Kierownik II Kliniki Urologii

Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

93-513 Łódź ul. Pabianicka 62

Tel. 042 6895211

Ocena dorobku naukowego dr n. med. Jacka Kudelskiego prowadzonego w postępowaniu, w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Ocena opracowano dla Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Ocena przeprowadziłem po zapoznaniu się z autoreferatem, publikacjami wchodzącymi w skład osiągnięcia naukowego, innymi publikacjami stanowiącymi znaczny wkład w rozwój medycyny oraz analizy bibliometrycznej przedstawionej przez dr n. med. Jacka Kudelskiego.

Dr n. med. Jacek Kudelski uzyskał dyplom lekarza w 1990 roku na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Białymstoku. W tym samym roku uzyskał prawo wykonywania zawodu lekarza medycyny wydane przez Okręgową Izbę Lekarską w Białymstoku (nr prawa wykonywania zawodu 1476463).

W roku 1994 uzyskał I stopień specjalizacji z chirurgii ogólnej a w 1999 roku II stopień specjalizacji z urologii.

W 1999 roku po zdaniu egzaminu uzyskał tytuł Fellow of the European Board of Urology (nr dyplomu 2727).

W 2000 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „ Kolagen osłonki białawej ciał jamistych we wrodzonym skrzywieniu prącia”. Promotorem pracy była prof. dr hab. Barbara Darewicz. Obronę przeprowadzono przed Radą Naukową Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Białymstoku.

Opiniowany od 1990 roku do chwili obecnej jest zatrudniony w Klinice Urologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Od 1990 zatrudniony na stanowisku asystenta, od 2002 roku na stanowisku adiunkta, od 2007 roku zastępcy Kierownika Kliniki Urologii Białostockiego Uniwersytetu Medycznego. Obecnie pracuje na stanowisku pełniącego obowiązki Kierownika Kliniki Urologii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Białymstoku.

Przedstawiony do oceny dorobek naukowy stanowią cztery odrębne opracowania:

1. Autoreferat,
2. Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego i oświadczenia współautorów,
3. Inne publikacje wchodzące w skład dorobku naukowego,
4. Wykaz osiągnięć naukowych oraz analiza bibliometryczna.

Zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Opiniowany przedstawił osiągnięcie naukowe pod tytułem „Metaloproteinazy macierzy pozakomórkowej w wybranych nowotworach układu moczowego”. Stanowi je cykl pięciu powiązanych tematycznie artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych. Prace stanowiące osiągnięcie naukowe to:

1. Pt. „Suppressed expression but not activity of collagenases MMP-1 and MMP-13 in human renal carcinoma”. Praca opublikowana w 2019 roku w Pathobiology,
2. Pt. „Higher content but not activity of stromelysin-2 (MMP-10) in comparison to stromelysin-1 (MMP-3) in human renal carcinoma”. Praca opublikowana w 2022 roku w International Journal of Environmental Research and Public Health,

3. Pt. „Dominative role of MMP-14 over MMP-15 in human urinary bladder carcinoma on the basis of its enhanced specific activity”. Praca opublikowana w 2020 roku w Medicine,
4. Pt. „Enhanced expression but decreased specific activity of matrix metalloproteinase 10 (MMP-10) in comparison with matrix metalloproteinase 3 (MMP-3) in human bladder carcinoma”. Praca opublikowana w 2021 roku w Journal of Clinical Medicine,
5. Pt. „The significance of matrix metalloproteinase 9 (MMP-9) and metalloproteinase 2 (MMP-2) in urinary bladder cancer”. Praca opublikowana w 2023 roku w Biomedicines.

Łączny Impact Factor przedstawionych publikacji wynosi 13,538 punktów. Łączna liczba punktów Ministerstwa Edukacji i Nauki to 520 punktów.

W pierwszej opublikowanej pracy Opiniowany dokonał oceny ekspresji, zawartości i aktywności kolagenazy 1 (MMP-1) i kolagenazy 3 (MMP-13) w tkance nowotworowej w porównaniu ze zdrową tkanką nerki ludzkiej. Oceniał wpływ kolagenaz na zachowanie się kolagenu w macierzy zewnątrzkomórkowej. Materiał do badania stanowiły preparaty tkankowe pobrane od 20 pacjentów leczonych z powodu raka nerki (6 kobiet i 14 mężczyzn w wieku od 48 do 78 lat). Do badania wybrano pacjentów ze stopniem złośliwości raka G2 i G3 w czterostopniowej skali Międzynarodowego Towarzystwa Patologii Urologicznej. W przeprowadzonych badaniach Opiniowany wykazał, że MMP-1 była obecna w dużych ilościach w zdrowych ekstraktach tkankowych około 1,1 g/kg białka. Próbki z nowotworu nerki w stopniu G2 i G3 zawierały mniejsze ilości MMP-1 w porównaniu z grupą kontrolną. W stopniu nowotworu G2 było to 72% a w stopniu G3 79% . Zawartość kolagenazy 3 (MMP-13) w zdrowej tkance była podobna do MMP-1 i wynosiła 1g/kg białka. Stwierdzono, że w stopniu G2 raka zawartość MMP-13 spadła o 84% a w G3 o 90%. Autor stwierdził, że zawartość zarówno MMP-1 jak i MMP-13 istotnie malała wraz ze wzrostem inwazyjności nowotworu. Oceniana aktywność aktualna i właściwa badanych enzymów wykazała, że aktywność aktualna MMP-1 w raku G2 jest bardzo niska. W raku G3 aktywność enzymu była znacznie wyższa w porównaniu z grupą kontrolną. Aktualna aktywność MMP-13 była znacząco zmniejszona w obu stopniach

zaawansowania nowotworu w porównaniu z nerkową tkanką kontrolną. Autor stwierdził, że aktywność MMP-13 jest około tysiąc razy wyższa niż MMP-1 zarówno w tkance zdrowej nerki jak i w guzie. Obie kolagenazy wykazują kilkakrotnie niższą aktywność w tkance rak w porównaniu ze zdrową tkanką nerki, szczególnie w stopniu G2 nowotworu. Wraz ze wzrostem stopnia zaawansowania nowotworu następuje znaczny wzrost aktywności obu enzymów. Co może tłumaczyć zmniejszenie całkowitej zawartości kolagenu w zaawansowanych stadiach raka nerki. Przedstawione badania sugerują istotne różnice w regulacji ekspresji i aktywności MMP w ludzkim raku nerki.

W pracy nr 2 Opiniowany przedstawił badania nad stromelizynami, które są odpowiedzialne za rozkład białek poprzez hydrolizę wiązań peptydowych łączących aminokwasy w cząsteczce białka. Biorą one udział w procesach niszczenia błony podstawnej i angiogenezie. Do badania wytypował stromelizynę-1 (MMP-3) i stromelizynę-2 (MMP-10). Rozpoczynając badanie Autor ocenił zawartość DNA w celu potwierdzenia aktywnej rekonstrukcji macierzy zewnątrzkomórkowej. Metodą Burtona wykazał wyższą zawartość kwasu dezoksyrybonukleinowego w obu stopniach guza nerki w porównaniu z prawidłową tkanką nerki. Stwierdził wzrost poziomu DNA wraz ze stopniem zaawansowania guza. W prowadzonych badaniach stwierdził, że przebudowa struktury macierzy zewnątrzkomórkowej postępuje wraz z rozrostem tkanki nowotworowej. Wykazał, że MMP-3 w przeciwieństwie do MMP-10 występuje w formie aktywnej bez działania hamującego na tkankowy inhibitor metaloproteinaz (TIMP).

W pracy nr 3 Opiniowany opisał badania metaloproteinaz transbłonowych MMP-14, MMP-15 oraz tkankowego inhibitora metaloproteinazy pierwszej (TIMP-1) w raku pęcherza moczowego. W przedstawionej pracy ocenił ekspresję, zawartość i aktywność powyższych czynników w raku pęcherza moczowego. Enzymy te odpowiadają za rozkładanie kolagenu typu I, II, III, agrekanu, elastyny, fibronektyny, żelatyny, lamininy, MMP-2, MMP-13. MMP-14 pełni ważną rolę w procesie angiogenezy. Powoduje degradację kolagenu typu I, II i III. Uczestniczy w procesach powstawania przerzutów nowotworu, angiogenezie, gojeniu ran, miażdżycy, reumatoidalnym zapaleniu stawów, nasila lokalną inwazję nowotworu i powstanie odległych przerzutów. MMP-14 ma wpływ na stopień złośliwości i czas przeżycia chorego. Z kolei MMP-15 może powodować inwazję komórek do macierzy błony

podstawnej aktywując MMP-2. Badania przeprowadzono na 20 pacjentach w wieku 47-91 lat po radykalnym wycięciu pęcherza moczowego lub przezcewkowej resekcji guza pęcherza moczowego. Przeprowadzone badania wykazały obecność badanych metaloproteinaz przezbłonowych w tkankach kontrolnych oraz w tkankach raka pęcherza moczowego. Stwierdzono obecność 7,45 mg/kg MMP-14 w tkance kontrolnej. Jednocześnie stwierdzono w tkankach raka pęcherza o niskim stopniu złośliwości 35% wzrost MMP-14. W tkankach raka pęcherza o wysokim stopniu złośliwości obserwowano 10-krotny wzrost ilości MMP-14 w porównaniu z tkanką kontrolną. Zawartość MMP-15 w prawidłowej tkance pęcherza moczowego była ponad 3 razy większa niż MMP-14. Tkanka nowotworu pęcherza moczowego o niskim stopniu złośliwości zawierała większą ilość MMP-15. Tkanka guzów o wysokim stopniu złośliwości zawierała tylko 4 mg/kg MMP-15 i była zdecydowanie niższa w porównaniu z tkanką kontrolną. Autor obserwował zmiany ilości metyloproteinaz macierzy typu błonowego w zdrowej tkance pęcherza moczowego, w porównaniu z tkanką nowotworu pęcherza. W raku pęcherza o wysokim stopniu złośliwości aktywność specyficzna badanych metaloproteinaz była wyższa dla MMP-14 w porównaniu z MMP-15. Porównanie aktywności MMP-14 oraz MMP-15 i zawartości inhibitora TIMP wykazało zwiększoną supresję MMP-14 w porównaniu z MMP-15 w raku pęcherza o niskim stopniu złośliwości. Odwrotne zjawisko zachodziło w raku o wysokim stopniu złośliwości. Autor uważa, że oznaczenie aktywności MMP-14 w tkance raka pęcherza moczowego może służyć jako czynnik predykcyjny ryzyka wystąpienia przerzutów.

W pracy nr 4 dr n. med. Jacek Kudelski oceniał ekspresję, zawartość i aktywność metaloproteinazy 3 i 10 w różnych stadiach zaawansowania raka pęcherza moczowego. Wykazał, że MMP-10 może mieć znaczenie w rekonstrukcji macierzy zewnątrzkomórkowej w pęcherzu moczowym.

W pracy nr 5 Opiniowany oceniał ekspresję, zawartość i aktywność żelatynaz (metaloproteinazy 2 i 9) w różnych stadiach zaawansowania raka pęcherza moczowego. Opiniowany stwierdził najniższą zawartość obu żelatynaz w tkankach raka pęcherza moczowego o niskim stopniu złośliwości, przy jednoczesnej najwyższej ich aktywności. Sugeruje to, że badane enzymy częściej występują w formie aktywnej w tkankach raka o niskim stopniu niż wysokim stopniu złośliwości.

Autor stwierdził też, że MMP-9 w większym stopniu uczestniczy we wzroście i migracji komórek raka w pęcherzu moczowym niż MMP-2.

Wnioski z prac przedstawionego projektu są następujące:

1. Badane kolagenazy (MMP-1 i MMP-13) i stromelizyny (MMP-3 i MMP-10) występują przede wszystkim w wielkocząsteczkowych kompleksach w nowotworze nerki.
2. Zawartość obu kolagenaz oraz stromelizyny-1 w tkance nowotworowej istotnie zmniejsza się wraz ze wzrostem stopnia zaawansowania nowotworu.
3. Aktywność aktualna i właściwa MMP-1 i MMP-13 wzrasta, natomiast stromelizyn MMP-3 i MMP-10 maleje wraz ze wzrostem stopnia zaawansowania raka nerki.
4. Zróżnicowana zawartość i aktywność badanych enzymów może świadczyć o ich roli i znaczeniu na różnych etapach wzrostu raka nerki.
5. Badane stromelizyny i metaloproteinazy transbłonowe występują w wielkocząsteczkowych kompleksach w nowotworze pęcherza moczowego. Natomiast żelatynazy występują zarówno w postaci wielkocząsteczkowych, jak i niskocząsteczkowych kompleksów.
6. W przebiegu nowotworu pęcherza moczowego zawartość badanych żelatynaz (MMP-2 i MMP-9), stromelizyn (MMP-3 i MMP-10) oraz transbłonowej MMP-14 wzrasta, natomiast MMP-15 maleje wraz ze stopniem zaawansowania nowotworu.
7. Aktywność aktualna i właściwa MMP-15, MMP-3, MMP-10 oraz MMP-2 maleje wraz ze stopniem zaawansowania raka pęcherza moczowego. W przypadku MMP-14 obserwuje się wzrost aktywności aktualnej i właściwej w przebiegu nowotworu high-grade w porównaniu do low-grade. Aktywność aktualna MMP-9 rośnie, natomiast właściwa maleje wraz z zaawansowaniem choroby nowotworowej.
8. Porównanie zawartości i aktywności badanych enzymów sugeruje ich odmienną rolę w rozwoju nowotworu pęcherza moczowego.
9. Obserwacje zmian w zawartości i aktywności badanych metaloproteinaz macierzy pozakomórkowej mogą być użyteczne jako czynniki

diagnostyczne i prognostyczne w przebiegu nowotworów układu moczowego.

Opiniowany prowadzi działalność naukową w licznych uczelniach i instytucjach naukowych polskich i zagranicznych.

Dr n. med. Jacek Kudelski w ramach współpracy z prof. dr hab. med. Piotrem Chłostą Kierownikiem Katedry i Kliniki Urologii i Urologii Onkologicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie przedstawił pięć prac dotyczących raka pęcherza moczowego opublikowanych w czasopismach o łącznym IF 11,965, MEiN 325.

Opiniowany współpracował również z dr n. med. Przemysławem Miturą z Katedry i Kliniki Urologii i Onkologii Urologicznej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

W ramach współpracy z prof. Zbigniewem Arturem Figaszewskim z Wydziału Chemii, Katedra Chemii Fizycznej, Pracownia Bioelektrochemii Uniwersytetu w Białymstoku opublikował dwie prace o łącznym IF 2.174, MEiN 20.

Opiniowany jest uczestnikiem projektu pt. "Ocena nieinwazyjnych biomarkerów raka pęcherza moczowego z zastosowaniem algorytmów sztucznej inteligencji". Projekt ten jest prowadzony w ramach współpracy z Faculty of Science Vrije Universiteit Amsterdam i Faculty of Science University of Amsterdam.

Dane bibliometryczne dorobku naukowego Opiniowanego obejmują łącznie 49 prac. W tym prace z Impact Factorem i punktacją MEiN to: 14 prac oryginalnych, 1 praca poglądowa, 1 opis przypadku, 1 publikacja pełnotekstowa w suplemencie. Prace z punktacją MEiN to: 10 prac oryginalnych, 9 prac poglądowych, 13 opisów przypadków. Opiniowany jest autorem 2 rozdziałów w monografiach. 32 komunikatów zjazdowych, w tym 25 na zjazdach polskich, 6 zagranicznych, 1 referatu zjazdowego oraz 2 innych sprawozdań.

Łączny współczynnik oddziaływania Impact Factor wynosi 36,801 a punktacja MEiN 1005. Liczba cytowań wg SCOPUS wynosi 258 a indeks Hirscha 10. Liczba cytowań wg Web of Science: Core Collection 180 (bez auto cytowań) a indeks Hirscha 8. All Databases 220 (209 bez auto cytowań) a indeks Hirscha 9.

Dorobek naukowy Opiniowanego przed uzyskaniem stopnia doktora to 18 prac o sumarycznej punktacji IF 0,385 a punktacji MEiN 70. Po uzyskaniu stopnia doktora

dorobek naukowy to 37 prac o sumarycznej punktacji IF 36,416 a punktacji MEiN 1001.

Dr n. med. Jacek Kudelski ma szerokie zainteresowania naukowe o czym świadczą tematy prac badawczych poza przedstawionym osiągnięciem naukowym. Poniżej przedstawiam poszczególne tematy:

1. Wrodzone skrzywienie prącia. W tym temacie prowadził badania biochemiczne i ultrastrukturalne kolagenu osłonki białawej we wrodzonym skrzywieniu prącia. Badania te pozwoliły Opiniowanemu na przedstawienie pracy doktorskiej pt. „Kolagen osłonki białawej ciał jamistych we wrodzonym skrzywieniu prącia”. Praca opublikowana w Journal of Urology w 2001 roku. Za powyższą pracę otrzymał nagrodę I stopnia Rektora UMB w 2002 roku, oraz nagrodę „Pfizer Award” w 2002 roku.
2. W temacie replantacji prącia Opiniowany przedstawił 4 prace o łącznej punktacji IF 1,232 a punktacji MEiN 145.
3. Zajmował się również leczeniem plastycznego skrzywienia prącia. W tym temacie opublikowana została praca przedstawiająca własną technikę leczenia opracowaną w Klinice Urologii w Białymstoku. Praca opublikowana w European Urology w 2004 roku. IF 2,651 a punktacja MEiN 200.
4. W temacie autotransplantacji jądra przedstawił dwie prace opublikowane w Helvetica Chirurgica Actaw 1993 roku i w Urologii Polskiej w 1993 roku.
5. Zaburzenia funkcji płciowych. Zaburzenia seksualne. Jako pierwszy w Polsce opisał Zespół przetrwałego pobudzenia seksualnego u kobiet. Praca opublikowana w Seksuologii Polskiej w 2007 roku. Badając seksualność kobiet oceniał czynniki predysponujące do orgazmu. Badania opublikował w Journal of Sexual Medicine w 2012 roku. Badania nad problemami urologicznymi u kobiet w okresie pomenopauzalnym opublikował w Przeglądzie Menopauzalnym w 2008 roku. Wyniki badań nad podawaniem leków wazoaktywnych w formie iniekcji do ciał jamistych opublikował w Urologii Polskiej w 1995 roku. W Klinice Urologii w Białymstoku stosowano prostaglandynę E1 w dawce 20 mg w postaci iniekcji do ciał jamistych. Zastosowanie leczenia mikrochirurgicznego, w leczeniu impotencji u mężczyzn opublikował w Urologii Polskiej w 1992 roku. Uczestniczył w 3 fazie badań wielośrodkowych nad stosowaniem sildenafilu, wardenafilu, tadenafilu

w leczeniu mężczyzn z powodu zaburzeń erekcji. W tym temacie opublikował prace w *Progress in Health Sciences* w 2012 roku, w *European Urology Supplements* w 2009 roku, *Przeglądzie Urologicznym* w 2009 roku i *Journal of Sexual Medicine* w 2008 roku. Wyniki badań nad zaburzeniami funkcji płciowych po operacji usunięcia odbytnicy opublikował w *Urologii Polskiej* w 2000 roku. W Klinice Urologii Uniwersytetu w Białymstoku prowadzono badania nad zaburzeniami erekcji u mężczyzn w okresie andropauzy. Wyniki badań opublikowano w *Przeglądzie Urologicznym* w 2008 roku, *Urologii Polskiej* w 2008 roku i *Standardy Medyczne* w 2007 roku. W 1992 roku opisał w *Urologii Polskiej* zespół aplazji komórek germinalnych.

6. Rola metali ciężkich w patologii raka pęcherza moczowego. Kolejnym obszarem zainteresowań opiniowanego to ocena oddziaływania metali ciężkich na rozwój raka. Opiniowany prowadził powyższe badania z zastosowaniem atomowej spektrometrii absorpcyjnej badając stężenie ołowiu, miedzi, cynku, kadmu i chromu we krwi i tkance raka pęcherza moczowego. Wykazał, że wymienione pierwiastki mają wpływ na rozwój raka pęcherza moczowego. Wyniki powyższych badań opublikował w *Scand. J Urol. Nefrol.* W 2009 roku, w *J Urol. Int.* W 2012 roku, w *Pol. J Pathol.* W 2014 roku, w *Ann. Agric. Environ. Med.* W 2017 roku.
7. Prokoagulant nowotworowy. Kolejnym obszarem zainteresowań opiniowanego jest poszukiwanie i badanie nowych markerów biochemicznych w diagnostyce nowotworów. Przeprowadził badania nad znaczeniem proteiny cysteinowej w raku nerki. Celem pracy była ocena aktywności powyższego prokoagulanta nowotworowego w surowicy krwi i tkance raka nerki u pacjentów leczonych z powodu raka jasnokomórkowego nerki. Stwierdził, że aktywność proteiny cysteinowej jest trzykrotnie wyższa w surowicy krwi i dwukrotnie wyższa w tkance raka nerki u pacjentów z rakiem jasnokomórkowym w porównaniu z osobami zdrowymi. Wyniki badań opublikował we *Współczesnej Onkologii* w 2003 roku.
8. Potencjały elektrochemiczne komórek nowotworowych. W ramach współpracy z prof. Zbigniewem Figaszewskim z Uniwersytetu w Białymstoku Opiniowany przeprowadził badania zmian fizykochemicznych zachodzących w błonach komórkowych nerek człowieka podczas transformacji nowotworowej. Oceniał zachowanie się fosfolipidów błony komórkowej raka nerki. Stwierdził, że w

blonie komórkowej ludzkiej nerki z rakiem jasnokomórkowym następują zmiany w ilości białek, fosfolipidów i ładunku elektrycznym. Wyniki opublikował w J Membr. Biol. W 2013 roku i J Adv. Biol. Chem. W 2014 roku.

9. Zagadnienia kliniczne. Ciekawym badaniem prowadzonym przez Opiniowanego jest ocena alfa-1-mikroglobuliny jako wskaźnika stopnia uszkodzenia kanalików proksymalnych w przebiegu kamicy nerkowej. Wyniki badań opublikował w Urologii Polskiej w 1993 roku.

Pracując w Klinice Urologii dr. n. med. Jacek Kudelski systematycznie analizował i opisywał ciekawe przypadki chorych urologicznych łącznie przedstawił 13 doniesień naukowych lub opisów przypadków. Jest też współautorem 6 prac przeglądowych i 2 rozdziałów w monografiach naukowych.

Powyższe badania naukowe Opiniowany realizował we współpracy z następującymi jednostkami naukowymi:

Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Uniwersytet w Białymstoku, Medical University of Viena, Austria.

Dr n. med. Jacek Kudelski był też kierownikiem 4 projektów oraz współwykonawcą 5 grantów statutowych ze środków subwencji Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. W 2023 roku złożył wniosek do Narodowego Centrum Nauki OPUS 26 o finansowanie projektu pt. „Udział wybranych metaloproteinaz, chemokin i serpin o potencjale zapalnym i onkologicznym w rozwoju raka pęcherza moczowego”.

Jako członek Komitetu naukowego uczestniczył w pracach i organizacji:

54 Kongresu Polskiego Towarzystwa Urologicznego w 2024 roku,

Międzynarodowej Konferencji „Zaburzenia seksualne - postępy w leczeniu” i

8 edycji Międzynarodowej Konferencji Polsko – Białoruskiego Sympozjum Urologów.

Działalność dydaktyczna dr n. med. Jacka Kudelskiego

Opiniowany był zatrudniony w Klinice Urologii Akademii Medycznej w Białymstoku od 1990 roku jako asystent. Od roku 2002 pracował jako adiunkt Klinik Urologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku a w roku 2007 otrzymał stanowisko

zastępcy Kierownika Kliniki Urologii UMB. Obecnie pełni obowiązki p.o. Kierownika Kliniki Urologii UMB.

Od początku pracy w Klinice Urologii UMB prowadzi zajęcia, seminaria, wykłady z urologii ze studentami V i VI roku Wydziału Lekarskiego oraz na kierunku angielskojęzycznym. Prowadzi wykłady dla studentów III roku stomatologii UMB, III roku Wydziału Ratownictwa Medycznego UMB i na kierunku Pielęgniarstwa. Prowadzi wykłady specjalistyczne z dziedziny urologii na posiedzeniach naukowych Białostockiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Urologicznego, Białostockiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Medycyny Rodzinnej oraz Polskiego Towarzystwa Onkologii Klinicznej. Od 2002 roku jest opiekunem Koła Naukowego przy Klinice Urologii UMB. Studenci pod kierunkiem Opiniowanego publikowali prace naukowe oraz przedstawiali doniesienia na zjazdach urologicznych krajowych i zagranicznych. Jest promotorem naukowym pracy wielośrodkowej realizowanej z Wydziałem Faculty of Behavioural and Movement Sciences Vrije Universiteit of Amsterdam, tytuł projektu „Wpływ mediów i zmieniających się trendów medycyny estetycznej na jakość życia seksualnego studentów uczelni medycznych i Wydziałów Psychologii w Polsce i Holandii”. Przygotowuje pytania do zaliczenia ćwiczeń z urologii. Jest promotorem 2 prac magisterskich i 1 licencjackiej, a także Kierownikiem 3 specjalizacji z urologii.

Opiniowany odbył staże naukowo-szkoleniowe w 2000 roku w Urology Department of the Institut Mutualiste Montsouris w Paryżu, Francja.

W 2003 roku odbył staż w Department of Urology and Urology Oncology, University of Florida, Gainesville USA.

We współpracy z dr hab. n. med. Moniką Gutowską-Sawczuk z Zakładu Diagnostyki Biochemicznej UMB realizuje projekt pt. „Ocena nieinwazyjnych biomarkerów raka pęcherza moczowego z zastosowaniem algorytmów sztucznej inteligencji”. Badania te są realizowane w ramach współpracy z Faculty of Science Vrije Universiteit Amsterdam oraz z Faculty of Science University of Amsterdam.

Popularyzacja nauki i działalność organizacyjna.

W ramach popularyzacji nauki dr n. med. Jacek Kudelski uczestniczył w Podlaskim Tygodniu Profilaktyki i Leczenia Chorób Nowotworowych w Białymstoku.

Prowadził przesiewowe badania urologiczne w programie pt. „Prostata męska sprawa”.

Działalność organizacyjna opiniowanego:

Od 1990 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Urologicznego.

Od 2023 roku jest Przewodniczącym Białostockiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Urologicznego.

Opiniowany jest współorganizatorem kursów podyplomowych z zakresu diagnostyki i leczenia zaburzeń erekcji w ramach CMKP.

Był członkiem komitetów organizacyjnych: w latach 1997 – 2009 8 edycji Międzynarodowej Konferencji Polsko-Białoruskiego Symposium Urologów, w 2022 roku Międzynarodowej Konferencji pt. „Zaburzenia Seksualne postępy w leczeniu”, w 2024 roku Kongresu Polskiego Towarzystwa Urologicznego w Łodzi. W 2016 roku, uczestniczył w Paryżu, w kursie naukowo-szkoleniowym w European School of Interventional Radiology w leczeniu małoinwazyjnego raka stercza i gruczolaka stercza. W 2017 roku w Klinice Urologii UMB zorganizował kurs w powyższym temacie.

W czasie pracy w Klinice Urologii UMB otrzymał 6 nagród naukowych rektora Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku:

Nagroda naukowa I stopnia w 2002 roku za 2001 rok.

Nagroda dydaktyczna zespołowa II stopnia w 2012 roku za 2011 rok.

Nagroda naukowa III stopnia w 2018 roku za 2017 rok.

Nagroda naukowa III stopnia w 2021 roku za 2020 rok.

Nagroda naukowa III stopnia w 2022 roku za 2021 rok.

Nagroda naukowa III stopnia w 2023 roku za 2022 rok.

W 2002 roku otrzymał nagrodę „Pfizer Award” za najlepszą polską pracę z dziedziny urologii opublikowaną w literaturze światowej w roku 2011.

W celu poszerzania swoich doświadczeń naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych uczestniczył w 28 kursach, szkoleniach zawodowych, konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych.

Dr n. med. Jacek Kudelski przedstawił dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny pozwalający na uzyskanie stopnia doktora habilitowanego. Wartość wskaźnika IF wynosi 36,801 a punktacja MEiN to 1005 punkty. Liczba cytowań wg. „SCOPUS” bez auto cytowań wynosi 258 a indeks Hirscha 10.

W podsumowaniu stwierdzam, że przy tak prowadzonej pracy naukowej dydaktycznej i organizacyjnej udokumentowanej licznymi, wartościowymi publikacjami naukowymi oraz działalnością dydaktyczną i organizacyjną dr n. med. Jacek Kudelski spełnia wszystkie niezbędne wymogi do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Dlatego proszę Wysoki Senat Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie dr med. Jacka Kudelskiego do dalszych etapów prowadzonego postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Kierownik II Kliniki Urologii UM w Łodzi

Prof. dr hab. med. Waldemar Różański

KIEROWNIK
Oddziału Urologii Ogólnej, Onkologicznej
i Czynnościowej - II Klinika Urologii
prof. dr hab. n. med. Waldemar Różański

